

Asla Toprağı Unutmaz Onlar Yağmur Gibi

— safdeha · 21 Ağustos 2020

Hoppala, mıncık mıncık yağlı et, yanında bir testi ayran!

Hoppala bir tepsi baklava üstünde dondurma!

Ye babam ye!

Hoppala tuvalete bile arabayla, atmadan tek takla

Hoppala cimrilik bedava, eşe, dostta, çocuğa gelince yok para

Ye veresiye ye!

Hoppala sanki dünya güzeli arar yakışıklı, fantezi

Hoppala açsan bohçayı hangisinden yok ki bezi

Ye ölesiye ye!

Hoppala hastalık, salgın insanlığın derdi

Hoppala ölümden korkuyor Müslümanım diyen her ferdi

Ye çileyse ye!

Bunu diyende gölgesi olanda, yaşayanda hayal kuranda...Akar aynı ırmakta lakin duruluğunu kaybeder su, değiştirir huyu-tıpkı suyun toprağa düştüğü ilk an gibi, dondukça doğallığını kaybeden yeşillik gibi... Hani akmasına akıyor, hani yenmesine yeniyor, tat aynı mı hayır, şekli aynı mı hayır... Göz doymayı deniyor, adına heyecan kattığını sanıyor! Söyleyen de söyleten de birbirine benziyor...

Hoppala birileri değiştirmeyi deniyor, öğüt veriyor, çırpınıyor

Hoppala bıkmak bilmiyor, iyilik yayılsın istiyor doğrulukta barınıyor

Yemiyor yediriyor

İçmiyor içiriyor

Derviş kılıklı, üst baş yamalı umurunda değil... Tertemiz, misk kokulu yalnız!

Hoppala ne kadar mutlu ne kadar huzurlu

Hoppala hiç şikayet etmiyor, kimin canı yansa sanki kendi yanar gibi gözleri buğulu

Çıkar gütmeyen bakışları insanlığın aynasını temizliyor
İflas eden tombulu, dara düşmüş dulu, çaresiz kalmış kulu yollarda dikizliyor
Asker gibi insanlığına sadık, insanı yaratana aşık..

Hoppala olmuşlara örnek oluyor yokluğu...

Sultandan başkasına gidilmez de, kuldan bir şey beklenmez de, önünde eğilmez de! Selam alır selam verir yalnızca. Dünyada ki varlığı olur darlığı! Toprakdan gelmiş toprağa gidecek... Asla toprağı unutmaz onlar, yağmur gibi!

Saffet Kuramaz